

VETERINAIR TUCHTCOLLEGE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2010/56

X, klaagster

tegen

Y, beklaagde

1. DE PROCEDURE

Het college heeft kennisgenomen van de klacht, het verweer, de repliek en de dupliek. Na bestudering van de stukken is het college tot de conclusie gekomen dat het dossier voldoende informatie bevat om tot een beslissing in deze zaak te kunnen komen. Een mondelinge behandeling is met instemming van partijen achterwege gebleven.

2. DE KLACHT

Beklaagde wordt verweten dat hij bij de toepassing van een vaccinatiemiddel bij de hond van klaagster nalatig heeft gehandeld.

3. DE FEITEN

3.1. Het gaat in deze zaak om de hond van klaagster, een Shitzu met de naam XXXX, geboren 12 oktober 2001.

3.2. Op 25 mei 2010 heeft klaagster met de hond beklagde geconsulteerd voor de jaarlijkse vaccinaties. Beklaagde heeft de hond onderzocht en het vaccin Nobivac DHP+L toegediend.

3.3. Omdat de hond klachten kreeg in de vorm van hoesten, kortademigheid en koorts, heeft klaagster op 31 mei 2010 het ochtendspreekuur van de praktijk bezocht en is daarbij geholpen door een collega van beklagde. Deze collega dierenarts heeft geconstateerd dat de hond bronchitis en mogelijk pneumonie had. De hond heeft medicatie toegediend gekregen en is met klaagster mee naar huis gegaan, met het advies terug te komen als de situatie niet zou verbeteren, waarna de hond zonodig in een zuurstofkooi zou worden geplaatst.

3.4. Die middag thuis verslechterde de conditie van de hond en is klaagster naar de praktijk terug gegaan. Bij aankomst aldaar verkeerde de hond in een shocktoestand en de eerdergenoemde collega dierenarts van beklagde concludeerde dat er sprake was van een longbloeding. De situatie was dermate ernstig en zorgwekkend dat in overleg is besloten tot euthanasie.

4. HET VERWEER

Beklaagde heeft gemotiveerd verweer gevoerd. Op dit verweer zal hierna, voor zover nodig, worden ingegaan.

5. DE BEOORDELING

5.1 In geding is of beklagde te kort geschoten is in de zorg die hij als dierenarts had behoren te betrachten ten opzichte van de hond van klaagster, met betrekking tot welk dier zijn hulp was ingeroepen.

5.2. Het college stelt voorop dat het door beklagde toegepaste vaccinatiemiddel wettelijk is geregistreerd en dat het tot de gangbare vaccinatiemiddelen behoort. Het college heeft verder geen aanleiding om te twifelen aan de stelling van beklagde dat uit het algemene onderzoek en de vooraf afgenomen anamnese geen afwijkingen of contra-indicaties voor het vaccineren van de hond naar voren zijn gekomen. Ook is het college ambtshalve niet bekend met gevaarlijke bijwerkingen en gezondheidsrisico's zoals bijvoorbeeld het ontstaan van een longbloeding, die ook niet in de bijsluiters worden vermeld.

5.3. Hiernaast is onvoldoende kunnen blijken dat beklagde in strijd met de instructies op de bijsluiters heeft gehandeld. Klaagster stelt dat beklagde, in strijd met de voorschriften op de bijsluiters, het vaccin Nobivac DHP+L al eerder in de periode van drie jaar voorafgaand aan de onderhavige vaccinatie heeft toegepast. Dit verwijt mist feitelijke grondslag. Uit de overgelegde patiëntenkaart blijkt dat in de voorgaande jaren alleen het middel Leptospirose als vaccin is toegediend en niet Nobivac DHP. Ten overvloede wordt nog overwogen dat op de bijsluiters een werkzame immuniteitsduur van het vaccin Nobivac DHP wordt vermeld van drie jaar, maar dat dit nog niet betekent dat, zoals klaagster kennelijk meent, frequenter gebruik dan een keer per drie jaar gevaarlijk is c.q. afgeraden wordt in verband met mogelijke gezondheidsrisico's.

5.4 Ook het verwijt dat beklagde voorafgaand aan de vaccinatie ten onrechte geen bloedonderzoek heeft verricht om zich ervan te vergewissen of als gevolg van de laatste vaccinatie er nog antistoffen in het bloed aanwezig waren, treft geen doel. Een dergelijk onderzoek maakt geen onderdeel uit van de gebruikelijke veterinaire vaccinatieprotocollen. Alleen in bijzondere gevallen, zoals bij honden die naar bepaalde landen afreizen, is het gebruikelijk vooraf bloedonderzoek te doen. Een dergelijke bijzondere situatie heeft zich hier niet voorgedaan. Herhaald zij hier overigens dat van

onjuist of frequenter gebruik dan in de bijsluiters wordt aanbevolen niet is gebleken.

5.5. Tenslotte wordt overwogen dat er geen sectie is verricht, waardoor de precieze doodsoorzaak van de hond niet vast is komen staan. Weliswaar heeft de collega van beklagde geconstateerd dat er sprake is geweest van een longbloeding, maar het blijft ongewis waardoor deze is ontstaan en het ontbreekt naar het oordeel van het college aan toereikend bewijs om met zekerheid een oorzakelijk verband aan te kunnen nemen tussen de vaccinatie en de nadien opgetreden ziekteverschijnselen c.q. het overlijden van de hond (zes dagen later).

5.6. Op grond van het vorenstaande is het college van oordeel dat niet kan worden geconcludeerd dat beklagde met betrekking tot de vaccinatie van de hond van klaagster veterinair onverantwoord en nalatig heeft gehandeld, zodat de klacht ongegrond zal worden verklaard.

6. DE BESLISSING

Het College:

verklaart de klacht ongegrond.

Aldus vastgesteld te 's-Gravenhage door G.J. van Muijen, voorzitter en door de leden en door de leden drs. Th.A.M. Witjes, drs. J.A.M. van Gils, drs. J.G. Neuteboom en drs. B.J.A. Langhorst-Mak, in tegenwoordigheid van mr. J.B.M. Keijzers.

Uitgesproken op 31 mei 2011 door G.J. van Muijen, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. J.B.M. Keijzers, secretaris.

mr. J.B.M. Keijzers

mr. G.J. van Muijen